

MAGYAR FUTÁR

RAJONISS FERENC LAPJA

BUDAPEST, 1942. ÁPRILIS 29. — II. ÉVFOLYAM 18. SZÁM.

ÁRA:
20
fillér

JAPÁN HARCÍKOCSI

7 Atik már harcolnak

← PÁNCÉLTÖRÖK VÁRJÁK A SZOVJET TANKOKAT

A VISSZAVONULÓ BOLSE-
VISTA HORDA felgyújtotta a
fulut. A honvédek a tűz világa
mellett kutatják át a házakat

← ILYEN A TAVASZ a ke-
leti fronton! Minden lé-
pés kín ezeken az ura-
kon. Honvédeink mégis
előrehaladnak...

← A VÁROS LAKOSSÁGA
közönyösen halad el a
berozsdásodott óriástank
mellett

↓ MAGYAR HONVÉDCSAPATOK lépte
dübörög Kiev felrobbantott belvá-
rosában.

IGY FOGADJÁK A NÉHA-NÉHA FELTŰNŐ
RATÁKAT.

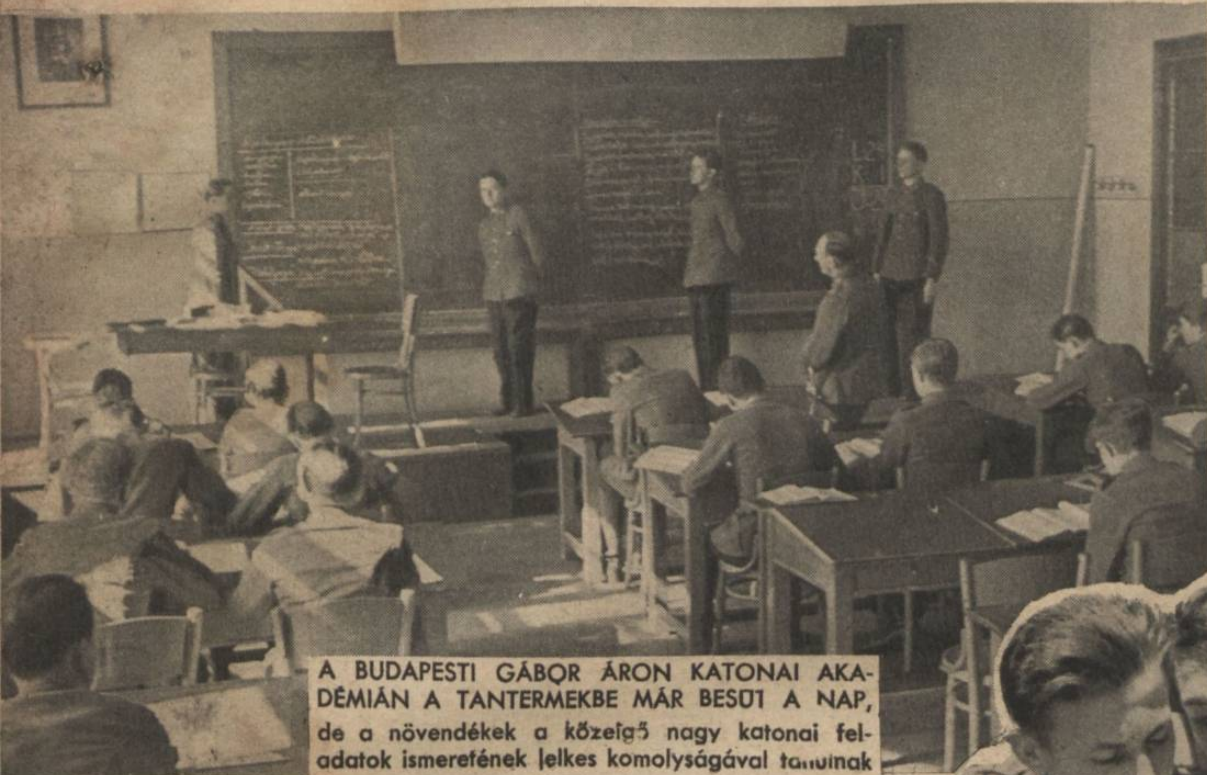

HALÁLBIZTOS a
honvéd célzása.

← SZOVJET ÓRIÁS-
TANKOK szegé-
lyezik az utat,
amerre honvé-
deink elvonulnak.
Legtöbbje még
ugyanott áll, ahol
a tavalyi harcok
során a kezelő
legénység elme-
nekült belőle...

...és akik készülnek

A BUDAPESTI GÁBOR ÁRON KATONAI AKA-
DÉMIÁN A TANTERMEKBE MÁR BESÜT A NAP,
de a növendékek a közefű nagy katonai fel-
adatok ismeretének jelkes komolyságával tanulnak

DRÓTAKADÁLYOK ALATT ásott keskeny árokban
kúsznak a cél felé...

A REPULÓNÖVENDÉKEK
szünet alatt is tanulnak
s kölcsönösen oktatják
egymást.

A HIRADÓSOK parancsokat vesznek és tovább-
bítanak a másik csoporthoz. A legapróbb csa-
varig ismerik már a bonyolult szerkezetet...

UGRÓGYAKORLATOK. Izmos lábuk könnyen átsegíti őket a méteres
akadályon...

REMEK IFJÚ-KA-
TONAK a Gábor
Áron akadémia
növendékei! A ro-
hamutászok gya-
korló pályáján
számtalan akadály
gátolja az előre-
nyomulást. Négy
méteres deszka-
falon juthatnak
csak tovább. Pil-
lanatok alatt a
tetelén vannak...

NEM KÖNNYŰ FELADAT átfutni a hosszú gerendán, — de még egyikük sem
esett le róla.

A FOLYAMÓRÓK HOR-
GONYKÖTÉST TANUL-
NAK. Egyelőre csak egy
dombtetőn és víz nélkül.
Mozdulataik azonban
így is szakértelmet és
a hajósélet szeretetét
mutatják. A fiatal, ma-
gyar katonanemzedék
hittel és lélekkel készül
az országvédelemre.

Épül a székely vasút

27.000 munkás küzd hőiesen a Szeretfalva—dédai vasútvonalért, hogy megvalósuljon minél hamarabb a nagy terv s a Székelyföld hozzákapcsolódjék sok helyen megszagattott forgalmával is az anyaországhoz. A székely körvasutat kötik össze a szamosvölgyi vonallal, s a hatalmas műszaki feladat megoldásában a szorgos munkáskezek 2.300.000 köbméter földet forgatnak meg, 181 hidat építenek s legyőzik a rengeteg természeti akadályt, 2.935.000 munkanapon, hogy közelebb hozzák a fővároshoz a Székelyföldet s közelebb vigyék Budapestet a Székelyföldre. A forgalmi vonalakon lüktet végig a nemzet gazdasági vérkeringése, amely erőt s egészséget biztosít a dolgozóknak.

A magyar mérnökök megbirkóztak a háborús anyaghiány, a beszerzési nehézségek és a terepellenállás sok gondot okozó kérdéseivel s ma már a megépült 48 kilométeres vasúti töltésen rakják le a síneket s 18 kilométeres szakaszon járnak a teherszállító vonatok. Az esztendő végén felavatjuk az új vasútvonalat, a magyar teremőerő büszkeségét.

MUNKAHIDAK ÍVELIK ÁT A SZAKADÉKOKAT
Itt lesz a monorfalvi állomás

NEHÉZ
A GERENDA,
de bírja a székely

AZ ALAGÚT
bejáratának ideig-
lenes megerősítése,
— amíg elkészül
a betonfal

VISSZATÉRÉS
A TELEPRE
Jólfutott házak
várják a fáradt
munkásokat

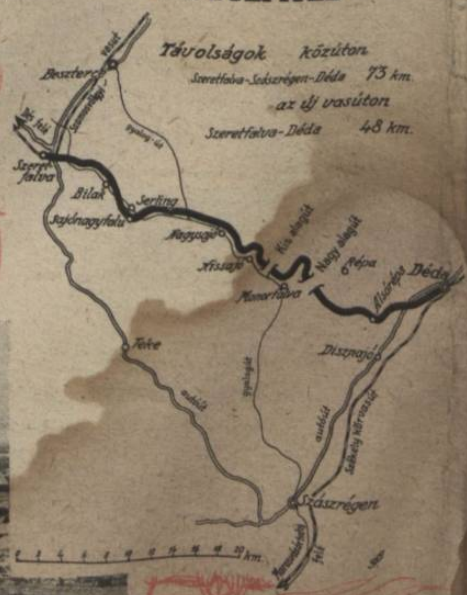
VASÁRNAPI PIHENŐBEN
A KOTRÓGÉP
Sárban áll, a hegyeken még
tízcentis hó van

SÍNRAKÁS A DÉDAI SZAKASZON

Mérnek, szegeznek és már megy is rajta az anyag-
szállító vonat

A SZERETFALVA-DÉDAI
VASÚTÉPÍTÉS

HÉT RÖL HÉTRE

Rf.

„Győznünk kell, —

különben nem lesz ország, nép, valás és kenyér!” — mondotta Kállay Miklós miniszterelnök. Sohasem néztük, hogy honnan jön az igazságot feldobbertó szó, sohasem tettünk különbséget pártok szerint, annak a megdönthetetlen igazságnak szolgálatában, hogy ez az új világháború, az első fegyver eldőrdülése óta, a magyarság háborúja is, jövődönk, sorunk, életünk meghatározója! Nem osztályok, rétegek, vagy éppen uralmi csoportok elhanyaglásának lehetősége pereg a történelmi kockán, hanem az egész magyarságé. Úgy alakult ki a halálos tusában viaskodó két tábor, úgy ütköztek meg a fajok, népek, birodalmak, uralmi rendszerek és világnézeti erők, úgy feszült egymáshoz minden földrajzi, hatalmi és életszerkezeti adottság, hogy a magyar föld Európában a győzelem utáni döntések súlypontjába került!... A háború messze viharzik tőlünk, a tengelyhatalmak győzelme felszabadító távolságokba veri el a magyar határoktól a világpolitikai feszültségek villódzó sávjait, de az ellenség győzelme, csak itt teljesezhet ki a Kárpátok medencéjében! Van ebben az országban szenvedélytől, szellemi vakságtól és bűnös közönyösségtől megvert ember, aki ezt a lángoszlopos igazságot még ma sem látja? Mi marad az országból, ha a pánszláv dühök reátörhetnek? Mi lesz a magyar nép sorsa, ha az angolok parancsolnak új rabságot? Mi lehet a sorsa a templomoknak, s a dolgozók kenyere, hogy szárad koldúsdarabokba, ha a szovjet érdekerületét az örült gyöngyö demokráciák az Adriáig jelölik ki? ... Nézzünk már egyszer szembe bátran és egyenesen a lehetőségekkel s ne hallgassunk azokra a ványnyadt lélekvenekre, akik megzavart nyugalmuk sérelmeit nyöszörgik szakadatlanul. A háborút nem mi indítottuk el végzetes útján. A háborúért nem mi vagyunk felelősek. De hordozzuk sorunk rendelkezésére a súlyos felelősséget hazánk és népünk legjobb védelméért, minden erőnk megfeszítésével. Győznünk kell, — mert a vereség halál!...

A nacionalizmus

tiszta forrásaiból fakad fel a cselekvőképes győzelmi akarat. Szellemi forradalom a korszerű, nacionalista világnézet, amely a boldogabb jövődöbe sugározza a látóhatárt s a nemzeti közösség belső életrendjének és kultúrájának öntudatos nemesítésével szolgálja az emberiség haladásának ügyét. Új zengése, kell, hogy legyen a magyar szónak: messzire hangzó és átölelő; — védeni a szegényt, az elhagyottat, a gyöngét, igazságot szolgáltatni egymértékkel mindenkinek, biztosítani az emberi méltóságot, becsületbe helyezni a munkát és az áldozatkészséget, hogy büszkén higgyen minden dolgozó a fajtájában s érezze a szíve mélyén a közösség szolgálatának nagyságát és szépségét. Nem formai összefogás a nacionalizmus s nem egymás keblére borulása langyosan, a legellenetesebb nézeteket és irányokat képviselő embereknek, hanem egyesülés, az ellentmondásokat feloldó, eszmei közösségbe. A zsidókérdés felvetése sem lényege a nacionalista életfelfo-

gásnak, csak átmeneti feladat, elhárítani az útból a nemzeti megújulás egyik legnagyobb akadályát. Az igazi cél azonban túlfekszik a megoldott zsidókérdésen; — szociális életünk, közgazdálkodásunk, kultúránk, népi s katonai erőnk sajátos kifejezésének rengeteg munkát igénylő területén. A liberális reakció hívei a természetes haladást ellenzik, a hit, a szilárd meggyőződés és a cselekvő akarat kisarjadó erőit próbálják szétbomlasztani s nevetéssé tenni, a bukott világrend vergődésének meghosszabbítására... Irodalomban, művészetben s társadalom-politikában dühöng a nagy szemfényvesztés, a figyelem elterelése a sorsháborúról, a lényegről s a mindennapi gondokról, valahová, a tintabillencsek szemétsarkába s a nagyképű gúnyolódás sötétjébe. Az az előkelő úr, aki nem foglalkozik az égig lobogó világharcokkal, az a kitűnő író, aki elme- nekül saját korától s az a zsidók kedvenc poitikusa, aki rendkívül bután hallgat, vagy gyáván rémhíreket szuttog. Ez az elefántcsonttoronyos társaság bizony nem szegény s nélkülözö emberekből áll, a haza majd minden jóval ellátta őket, kalácsuk javát már megették, de az étvágyuk is megmaradt s ideje volna, hogy a lelkük mélyéig megrendülten értsék meg Kállay Miklós szavait: „Győznünk kell, különben nem lesz ország, nép, vallás és kenyér!...” Vagy azt hiszik, hogy a kalács akkor is megmarad? Nekik?...

A tervgazdálkodás

megteremtésének legrejtettebb kérdéseit dobta felszínre a Tricolor-Szövetkezet ügye. A Hangya és a Baross Szövetség egy óriás, új „árubeszerzési” szövetkezet létesítésével próbálkozott; — ez lett volna a Tricolor, amely természetesen a tőke és a szervezet roppant hatalmával teljesen legyűrte volna a magánkereskedelmet. A Debreceni Kereskedelmi Társulat, Kontsek Lászlóval az élen, országos mozgalmat indított a monopólium végleges győzelme ellen s az erőteljes, de józan állásfoglalást egyelőre siker koronázta; a Tricolor ügye lekerült a napirendről, de máris megígérték az érdekeltek, hogy valamilyen más formában, tovább dolgoznak megalapításán... Rövid és egyenes beszéddel azt mondhatjuk, hogy a tricoloristák össze- tévesztik az államszocializmust a nemzeti tervgazdálkodással s ez a tévedés végzetes lehet! A vezetőségeknek kényelmesebb feladat államszocializmust teremteni s minden munkaszervezetet átjuttatni lassan az állami mindenhatóság uralma alá, olyan intézményeken át, amelyeket már csak egy lépés választ el az államosítás lehetőségétől; a nemzeti tervgazdálkodás azonban erős, egészséges és vagyoni jogilag független kisézisztenciák megteremtésére törekszik a mezőgazdaságban, iparban és kereskedelemben egyaránt s az államhatalmat a céltudatos, értelmes és közös irányításra öhajtja igénybe venni. A kivételes háborús helyzet elhomályosítja a szükség erejével ezt a világos programot, de nem pusztíthatja el annak lényegét. Az állam új feladata, kitermelni egy rendkívül művelt s gyakorlati érzékében csiszolt vezetőréteget a nemzetgazdálkodás minden ágazatának pontos ismeretére és a nagyvonalú irányítás ellátására, de nem feladata a nemzetgazdálkodás — átvétele! A világot rázó vihar ledöntheti a leggyönyörűbben megépített felhőkarcolat is, de nem tépheti ki tövestől a milliós szálfærődot... Sok tízezer és százezer keresztény magyar kismembert s családot kell megerősíteni az önállóság halhatatlan erejével, utat kell nyitni az egyéni szorgalomnak, törekvésnek, megbízhatóságnak és segíteni kell, segíteni mindenképpen a dolgozókat, hogy meg tudjanak állni a maguk lábán, függetlenül, szabadon az ősi földön és az új életben, népi és nemzeti erőnk felvirágoztatására! Ehhez kell tervgazdálkodás; — nem a monopóliumok megszerzéséhez...

A heti hírek

halmazatából néhány közel szószerinti idézet: Fried Samu egyévi börtönt kapott tüzfadrágtásért. — Weinberger Reginát öthavi fogházbüntetésre ítélték nemzetgyalázásért. — Kolozsvárott kétevi fogházra ítélték a nemzetgyalázó Moskovics Szerénát. — Gáti Mór fogorvost és

Moskovics Miklós banktisztviselőt letartóztatták és internálták Kassán, mert Szlovákiából Magyarországra szökött zsidókat rejtegettek s az ország belsejébe való továbbszökésüket is lehetővé tették. — Kohlman Norbert, Németországból Magyarországra emigrált zsidó szűcssegéd, Budapesten a lakásán rejtegette Bieber Gyula és Bieber Miksa lengyelföldi illetőségű s Németországból kiutasított zsidókat s ezért internálták. — Sámuel László nevezetű egyén fajgyalázásért nyolchónapi fogházbüntetést kapott. — Az újpesti zsidó áldetektiveket, Weinberger-Vörös Béla vezetésével, — előzetes letartóztatásba helyezték. — Sahn Jenő újpesti zsidónál 20.000 pengő értékű textilanyagot találtak s letartóztatták. Stróhmanja volt, — csak az iparengedélye hiányzott. — Ehrenthal Teddy, a hírhedt zsidó artistaügynököt törvénybe ütköző cselekedetei miatt internálták. — Deutsch Jolánt rengeteg szélhámosságért letartóztatták. — Folytatni lehetne a heti felsorolást még hosszú ideig, de elég a kiadós példa, felfedni a lényegét a zsidó bűnözések sajtóságos egyirányúságában. Beszélhetnek s vitatkozhatnak heves tagadásokkal az elzsidósodott baloldalon és magyarázhatják tüzesen, hogy más népek és vallások fiai is követnek el bűncselekményeket, de ezt a halmazást józan s nyitott szemű emberek előtt letagadni sohasem tudják! Belső törvény lappang a zsidók és a vendéglátó országok jogszabályainak örökös megütközésében s ezért vesztik el szükségképpen mindenütt a harcot, amelyet türelmetlen uralmuk megteremtése érdekében folytatnak. Ha fent vannak, nem férnek a bőrükbe s ha visszarendelik őket méltó helyükre, nem bírják elviselni a törvényt... Tényleg csak egy útja van a megoldásnak: — a szétválás, örökre...

Idézetek:

„A második ütés már használt. Bagoly szája- szélén vékony vércsik jelent meg, a feje hátrahajlott s a keze elernyed... A kezelés megtette a hatását s mihelyst Bagoly magához tért, Ralph elől kezdte a rendszeres verést, úgy, hogy Bagoly testén öt perc alatt nem volt egy ép pont. Az orra lapos volt, a szeme véres, a gyomra émelygett a gyomorszájútésektől és Ralph csak verte fáradhatatlanul, csak néha tépdeste szórakozottan nagy csomókban Bagoly haját, amikor kicsit pihenni akart a pofozásban...” „Ralph úgy rugta állon a nálánál jóval alacsonyabb Bagolyt, hogy a bandita feje majdnem leszakadt a testéről...” „Ralph az eszméletlen testet a vállára vetve, megindult a rendőrség felé...” „A rendőrorvos hosszasan vizsgálta Bagolyt, aztán szárazon mondta: Ezen már emberi tudománnyal nem lehet segíteni. Meghalt...” „Ez kellemetlen — mondta Ralph —, pedig azt hittem, sikerülni fog beszédre bírnom...”

Ezek az undorító idézetek egy Van Haagen nevével büszkélkedő, új ponyvaregényből valók s Ralph amerikai mesterdetektív, aki a gyilkosságok nyomozása közben imígyen elmélkedik: „Milyen szép lehet, milyen érdekes lehet, milyen okos lehet Diana az ágyban. A hálószobájában. Ezek a modern leányok nem szeretik a hálóinget, de nem lehetetlen, hogy mégis hálóingben alszik...” Ralph mesterdetektív közben szórakozottan agyonver egy bűnözőt s azt mondja, hogy „ejnye, ejnye, kellemetlen dolog...” Már engedelmet kérünk a tiltakozásunkért, — de mire való ezeknek a szennyiratoknak kiengedése a magyar nép közé? ... Minden írásba tévelyedett zsidógyerek felvesz egy idegen nevet, ráhazudja a papírra, hogy a rémregényt fordította valaki angolból, vagy meggyéb nyelvről s terjesztheti a legsötétebb és legaljasabb zugirodalmat, az emberi érzések és a kultúrának megcsúfolására! Sőt arra is felhívjuk a figyelmet, hogy lassanként zsidó hősök kerekednek az élre a rémregényekben s a nem zsidók követik el a legszörnyűbb bűnöket. Ennek a destruálásnak és az elvetemült fantázia kiélésének legyen már vége egyszer. Teremtsünk rendet közakaratral a kiadói-dzsungelben, ahol szemetet mérnek drága pénzért. Az álneves zsidó ponyvafírók és a besurranó tolvajok között nincs semmi különbség. Legyen rendőri ügy az irodalmi mo- csár lecsapolása!

5

KÉPEK EGYIK LÉGVEDELMI TÖZÉROSZTÁLYUNK MOST RENDEZETT ZÁSZLÓAVATÁSI

DÍSZMENET AZ OSZTÁLYPARANCSNOK ELŐTT

A ZÁSZLÓ

ONNEPSÉGEIRŐL

A TAVASZ BUDAPESTEN VIRÁGZIK A MAGNÓLIA A GELLERT-TÉREN

A HAZÁERT...!

A SOMOGY-NAGYBAJOMI REFORMÁTUS LEANYKOR

a harctéren küzdő katonáink szá-
mára küldött cso-
magokkal. A le-
ányok többek kö-
zött 100 kenyert,
350 tepsi tésztát
és 10.000 cigarett-
át gyűjtöttek ösz-
sze és küldték el
honvédeinknek

←LEBONTJÁK
A BUDAI
GÁZGYÁRAT

és a felszabaduló
hatalmas területen
létesített park kö-
zepén helyezik el
Buda állandó kö-
színházát

A MAGYAR
CSERKÉSZ
SZÖVETSEG,

a cserkészek védő-
szentjének, Szt.
Györgynek ünne-
pén a Kapisztrán-
téren

MAGYAR KÉPHIRADO

KIBŐVÍTİK AZ ÚJPESTI

A FRISS TÖLTÉSRE DESZKÁKAT FEK-
TETNEK és ezen tolják végig a
talicskát. Így sem könnyű munka...

Egyelőre még csak a földmunka folyik. A kijelölt területen kubikosok vertek tanyát, ott élnek a Dunaparton. Nappal, hajnaltól alkonyatig, a kotrógépek homokhegyeit talicskázzák, este pedig összeülnek a szabad tűzhely köré, beszélgetni, arról beszélgetni, milyen lesz az élet, ha otthon, a falu határában megvehetik a maguk két-három hold földjét, ahol már nem talicskázni kell majd a földet, hanem: szántani...

KIKÖTÖT

A KOTRÓGÉPEK HATALMAS HOMOKHEGYEIT bámulato-
san rövid idő alatt elhordták a földmunkások

A FÖLDMUNKÁS maga főzi ebédjét a néhány téglából összerakott szabad tűzhelyen

EGYMÁS NYOMÁBAN TOLJÁK A NEHEZ TALICSKÁKAT. ÚGY MONDJÁK, IGY KÖNNYEBB...

MINDEN TALICSKA FÖLDELE ELŐBBRE JUT A MUNKA, a töltés nő, nyúlik és lassan kialakulnak a kibővített kikötő út vonalai

A HUSVÉTI SONKA UTOLSÓ MARADVÁNYÁN RÁGÓDIK AZ ÖREG

TETUAN NÉPE VÁRJA AZ ÜNNEP-
SÉG HELYÉN A KALIFÁT.
Az első sorokban a hadirokkantok
ülnek...

Megérkezik a spanyol-marokkói
nemzeti kormány feje, SIDI GHANI-
MIYE, a mecset elé.

A próféta Születésnapja Spanyol-Marokkóban

JON A KORMÁNY, — ELŐL AZ IGAZSÁGÜGY-
ÉS A PÉNZÜGYMINISZTER.

Gibraltár felsötétlő angol erődítményeivel szemben, az afrikai Tetuan kalifájának arabs népe most ünnepelte a hónap elején, kerek 7 napon át legnagyobb vallási ünnepét, Mohamed próféta születésnapjának emlékére. A színes felvonulások s fogadási ceremóniák sokasága és a csapatszemle Tetuan kapuja előtt, egy ősrégi mecset körül, gyönyörködte a kalifát és a megjelent spanyol előkelőségeket, Marokkó népe hűségesen ragaszkodik Spanyolországhoz s a spanyol nemzeti forradalom óta, az anyaország és Spanyol-Marokkó viszonya a lehető legbensőségesebb. A Magyar Futár örömmel közli az ünnepség érdekes képeit.

JON A KALIFA!
Testőrei között, hófehér
lován, a feje fölé tartott
napernyővel, az arabs
világ sajtós életének
megtestesítője...

AZ ARABS NÉPÜNNEP-
SÉG LEGSZEBB JELE-
NETE A „FANTÁZIA”.

A lovasok vágója, ro-
hama a kalifa előtt, sűrű
lövöldözéssel, fel a
levegőbe...

RITKA FELVÉTEL
A KALIFARÓL,
abban a pillanatban,
amikor a mecset előtt
lováról leszállni készül.
Ma sem szeretik az ara-
bok a fényképezést...

ÜNNEPI LAKOMA
A KALIFÁNÁL.

Középen a kalifa és
a spanyol katonai pa-
rancsnok. Villa, kanál
ma sem szerepel a gaz-
dag étkezésnél, de az
ősi kultúra pompája ra-
gyog az épületen, a
dísz tárgyakon és a
szőnyegek dús mintáin...

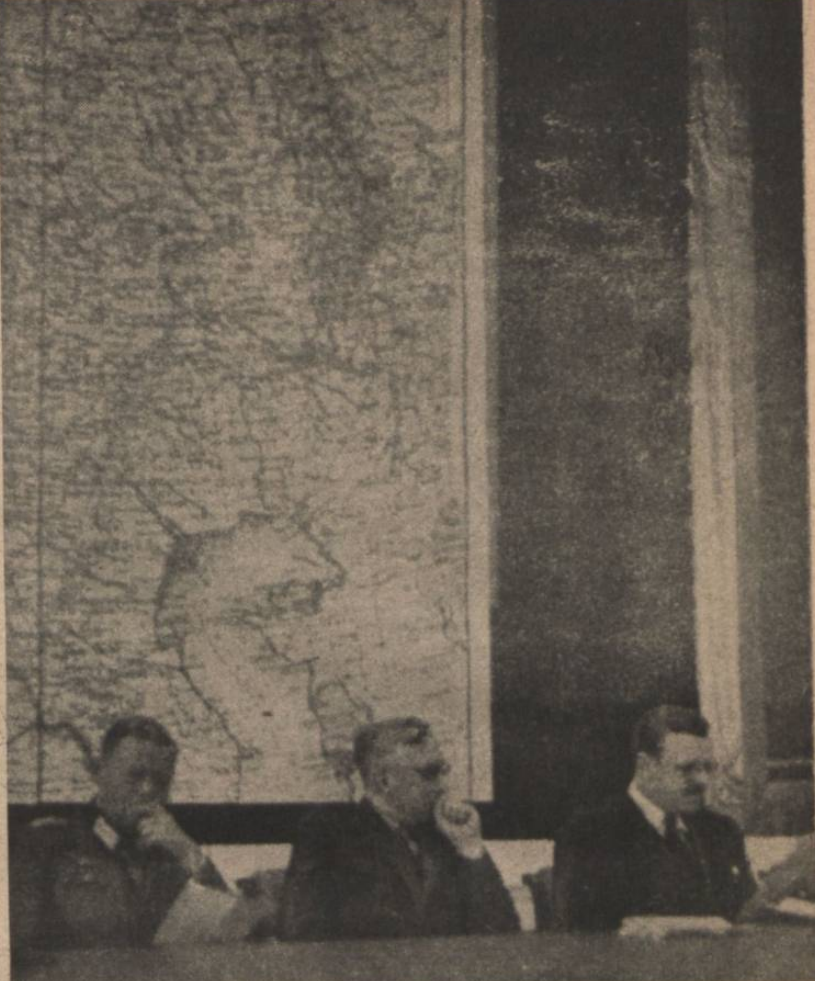

PAUL SCHMIDT KÖVET BESZÁMOL A NEMZETKÖZI HELYZETRŐL A KÜLFÖLDI UJSÁGÍRÓKNAK
Baloldalon Yakuma követ ül, a berlini japán nagykövetség sajtófőnöke, jobbfelől von Mildenstein, a propagandaügyi minisztérium képviselője

A KÜLFÖLDI SAJTÓ BERLINBEN

A német birodalom fővárosában lázas és munkáséletet él a külföldi sajtó hatalmas képviselője. A baráti és a semleges államok tudósítói mindennap összegyűlnek a német külügyminisztérium tanácskozó termében, ahol Paul Schmidt követ, a Wilhelmstrasse világszerte ismert szószólója és Braun von Stumm követ, a sajtóosztály helyettes vezetője tájékoztatják az újságírókat az általános helyzetről s felelnek a feltett kérdésekre. A külföldi sajtó kényelmesen és ízléssel berendezett klubjában találkoznak esténként a tudósítók, ahonnan telefonálhatnak csodálatos gyorsasággal lapjaiknak, a világ minden részébe s kicserélhetik véleményeiket és híryanagyukat egymás között. A Berlinben székelő külföldi újságírók az európai politika középpontjában élnek s a történelem teremtő és győzedelmes alakítását figyelik meg.

SAJTÓKONFERENCIA A WILHELMSTRASSE TANÁCSTERMÉBEN
Középen Brauweiler miniszteri tanácsos, a birodalmi kormány sajtóosztálya külföldi csoportjának vezetője, balra Sonnenfeld százados, a véderőfőparancsnokság képviselője, jobbra Braun von Stumm követ, a sajtóosztály helyettes vezetője

A KÜLFÖLDI UJSÁGÍRÓK HALLGATJÁK A NAPI BESZÁMOLÓT

← VENDEGEK A KÜLFÖLDI UJSÁGÍRÓK KLUBJÁBAN

Balról-jobbra: Sztójay Döme, a magyar követ, Alfieri olasz nagykövet, Ribbentrop külügyminiszter és Oshima tábornok, japán nagykövet

→ SOK NEMZET FIA VITATKOZIK,

érvel a külföldi újságírók berlini klubjában, de a tengelyhatalmak győzelmét a tények és a tapasztalatok alapján, a jövőre egyetlen lehetőségének ismerik

KRISZTUST ÉS A KERESZTET GYALÁZÓ SZOVJETPLAKÁTOK

„Nem a múlt vak tévelygése ez; a szovjettől elhódított területeken, a kommunista székházak falain éktelenkedtek az ilyen propaganda rajzok százai

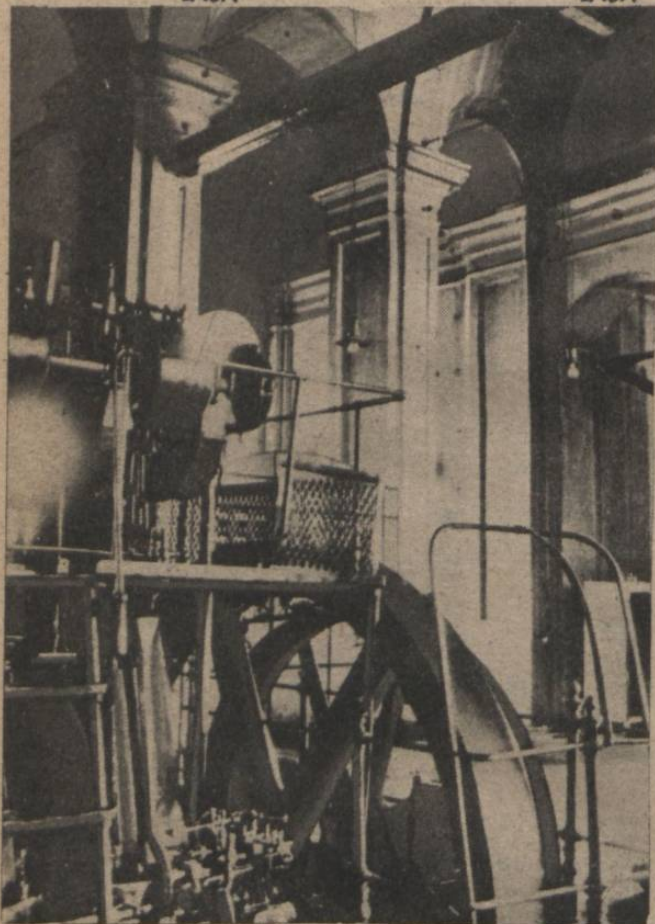

A SZENT CSALÁD KIGÚNYO-LÁSA

A PAPOK GALÁD KIGÚNYO-LÁSA

UKRAJNAI TEMPLOM, amelyet a vörösök szeszgyárnak alakítottak át. A gyárké-ményt hozzáépítették a templomépülethez

TEPLOMBÓL — GÉPTEREM...

A szovjet tüntetően és szűk-ségtelenül rendelte el a tem-plomok megszenteltetését

BIBLIA, SZENTKÉP ÉS MISE-RUHA a megrombolt templom egyik sarkában...

KÉT VILÁG HOL AZ

Amerikai hírek szerint, Roosevelt elnök a világ katolikusaihoz akar fordulni, hírhedtté vált rádióbeszédei során, hogy segítséget kérjen a demokráciák és a bolsevizmus közös harcához, — a tengelyhatalmak ellen. Az új világháború propagandaharcában minden lehetetlenség előfordult már, de kétségtelen dolog, hogy a moszkvai véreskező kommunisták szövetségesei, a valláskérdésben úzik a legszemérmetlenebb játékot s visszaélést az emberi türelem-mel. Amióta Angliában a canterbury-i érsek imádkozott a szovjet-fegyverek győzelméért, azóta az angolszász országokban rendszeres hamisítással s az álszent hazugságok özönével iparkodnak le-mosni Szovjetországról az istentelenség, a templomrombolás, a papság lemészárlásának szörnyű bűneit s ugyanakkor megpróbálják Németországra szórni a vallásellenesség vádját.

A művelt világ sohasem felejtje el a szovjetországi bor-zalmakat, a hívők százezreinek rendszeres kipusztítását, az állami hatalommal támogatott vallásellenes mozgalmakat, a marxista anyagelvűség gondolatának hivatalos elismertetését, az ifjúság lelki elkábítását s a felgyújtott világforradalmi tüzet, amelyben el akarták hamvasztani a keresztény kultúrát! A szovjet ma sem tagadja az istentelenség erőteljes állami támogatását s ma is érvény-ben vannak az összes vallásellenes rendeletek, csak a moszkvai hóhérok barátai, a kegyes demokraták védik és szépítgetik a hely-zetet, a zsidó közvetítőkké az élen, hogy a nép előtt, a szovjet-szövetség erkölcsatlenségét leplezzék.

Milyen a templom és a hit megbecsülése Szovjetorszá-gban és milyen a német birodalom területén? Erre a kérdésre vála-szolunk, két oldalon, két világ letagadhatatlan tényeiben és életfor-májában...

TEHÉNISTÁLLÓ A SZOVJET ÁLTAL ELRABOLT TEMPLOMBAN

A bejárat hatalmas ajtószármait leszaggatták, hogy lássa a nép: — mire használja a szovjet a templomot!

AZ „ISTENTELENSÉG MŰZEUMA”,

a szmolenszki székesegyházban. A megszálló német csapatok már kitakarították a szennyet s visszaadták a templomot rendeltetésének

HARCÁBAN IGAZSÁG?

ÉS ÍGY JÁRNAK ÁHÍTATTAL A TEMPLOMBA, A MAI NÉMETORSZÁGBAN
Tele van az Istenháza s a hívők egy része kívülről hallgatja a szent-
misét...

← KATOLIKUS APÁ-
CÁK MENNEK A
TEMPLOMBA

A TAVASZI LOVAS KÖRMENET A SZÁSZORSZÁGI BAUTZENBEN
Ósi katolikus szokás ezen a vidéken a termőföldek körüllovaglása az egyházi zászlókkal

A PAP MEGÁLDJA A TEMPLOM ELŐTT, A TAVASZI KÖRMENET TAGJAIT

→ SCHWARZEN-
BERGI VASÁRNPAP

A falu népe a mi-
séről hazafelé in-
dul. Ki tudja ezt a
népet és ezt a
kultúrát a szovjet
lezüllesztett, isten-
telen létformájá-
val összehasonlí-
tani? S ki nem
tudja, — ha ke-
resztény, — hogy
az élet-halál harc-
ban, hol a helye?

BULGÁRIA KIVIVOTT EGYSÉGE'NEK ÉVFORDULÓJÁN

A nemes bolgár nemzet most ünnepelte meg Macedónia, Nyugatthrácia és a Morava-terület felszabadításának egyesztendő évfordulóját s a magyar nép őszinte lélekkel és igaz barátsággal érzi át a bolgár történelmi célok megvalósulásának örömét. A párisi környéki galád békeparancsok korszakában, Csonka-Magyarország és Csonka-Bulgária egyforma sorsban és hitben várta az igazságosztás napját, a nagy jóvátételt, ősi földjének és véreinek egyesítését s miként a magyarok, úgy a bolgárok sem adták fel soha elévülhetetlen történelmi jogukat a szabad élet-hez és az egységes államalkotáshoz. Az európai viharban Bulgária is a tengelyhatalmakhoz csatlakozott s a rövid balkáni háború alatt területi egysége helyreállott. Rengeteg vér, szenvedés, elszánt küzdelem, kitartó akarat és bátor cselekvés eredménye a bolgár egység s az évforduló ünnepi órái, a nemzeti gondolat hőseit állítják örök példának a bolgár ifjúság elé. Bulgária népe és hadserege rendületlenül áll a keleti vártán, megvédeni szabadságát és a közös európai érdekeket!

A BOLGÁR KIRÁLY

BORIS BOLGÁR KIRÁLY SZEMLEJE

SORAKOZÓT RIASZT A BOLGÁR KURTOS

FILOV BOGDÁN
Bulgária minisztereinöke

←A BOLGÁR EGYSÉG
VETERÁNJAI AZ ÜNNEPI
MENETBEN

Az öreg harcosok, még a balkáni háborúkban vereztek népük nagyságáért és szabadságáért...

A BOLGÁR TESTÖRGÁRDÁ KÖSZONTI A KIRÁLYT

KÜLDÖTTSEG A FELSZABADULT MACEDÓNIABÓL

A MEGNOVEKEDETT BULGÁRIA EGYIK FESTŐI RÉSZLETE:
Kavalla, szemben Thasos szigetével, Macedóniában

VELESZ VÁROSA A VARDAR FOLYO MENTÉN, MELY JUGOSZLÁV FENNHA-TÓSÁG ALÓL SZABADULT FEL

A TISZTIKOLÁSOK SOR-FALA AZ ÜNNEPSEGEN

A „BOLGÁR EGYSÉG” NAPJA SZÓFIÁBAN

Az ünnepi menetben az európai győzelem hatalmas V-betűjét viszik elől

A BOLGÁR TŰZERSÉG FELVONULÁSA

Világ

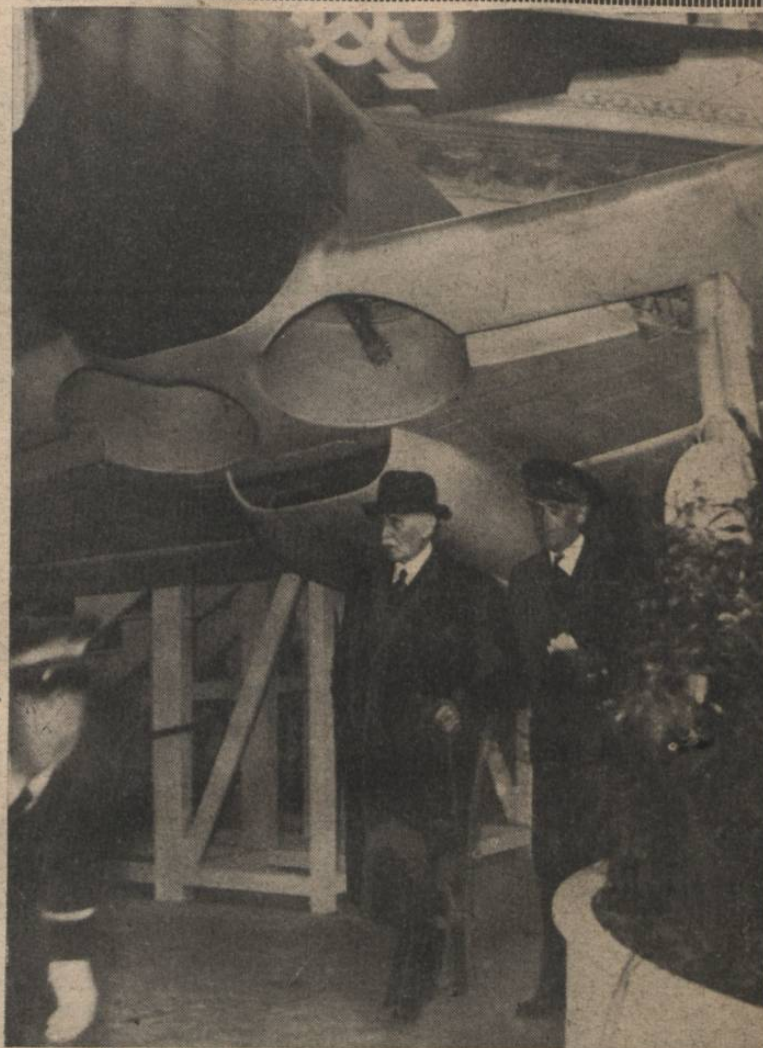

↑ AZ OÁSZ KIRÁLY
LÁTOGATÁSA
MILÁNÓBAN

→ PETAIN MARSALL
a francia légierő
kiállításán

← A RIOMI PERT
BIZONYTALAN IDŐRE
ELHALASZTOTTÁK

Cassagnau főügyész ta-
nulmányozza az aktákat
s a kudarc okát keres-
géli...

ROKK MARIKA
egy bárkisasszony szerepében

AZ ANGOLSZÁSZ LÉGI MARSALLOK TANÁCSKOZÁSA WASHINGTONBAN.
Sir Charles Portal, az angol légi haderő főparancsnoka (balra) kissé kényszeredetten
magyarázza a szükségleteket Henry Arnold amerikai repülőtérbornoknak, aki vidámabb,
mert messzebb tevékenykedik az igazi csataterektől...

AZ INDAI ANGOL RENDŐROK
páncélmellényben teljesítenek már szolgálatot, ami kétségtelenül bizonyítja
a világ előtt a hindu nép rojongását az angol uralomért

Ujicig

SZOMBATHELYI vezérezredes olaszországi tartózkodása során meglátogatta az olasz légierő központi telepét

SHUBAS CHANDRA BOSE
kiáltványának felolvasása után, a Berlinben élő hinduk nemzeti összejövetelén

HINDU ASSZONYOK TUNTETÉSE
KALKUTTÁBAN

HÁBORÚS ZÖLDÉGTERMELÉS RÓMA VILÁGHÍRES HELYEIN...

HANNA REITSCH
kapitány, a vas-
keresztes vitéz
repülő 30. szü-
letésnapját vitor-
lázó gépen ün-
nepli

A LEGÚJABB
DIVAT:

a szoknya sely-
mére körös-körül
tájképeket feste-
nek, megható je-
lenetekkel. Ha
szép az asszony,
akkor nem a táj-
képeket bámulja
a rendes ember.
Egyébként áttér a
művészet tanulmá-
nyozására...

MAGYAR-NÉMET KATONAI TANÁCSKOZÁS A HARCTERÉN, a szétugrasztott szovjet csapatok üldözéséről

SCHULTZ FŐHADNAGYOT a német aranykeresztrel tüntették ki. Schulz főhadnagy egy őrszázad parancsnoka, hét angol bombázót lőtt le és elpusztított egy angol gyorsnászódót

ROMMEL TÁBORNOK EBÉDJE AZ AFRIKAI HARCTERÉN

RUNDSTAEDT TÁBORNOK

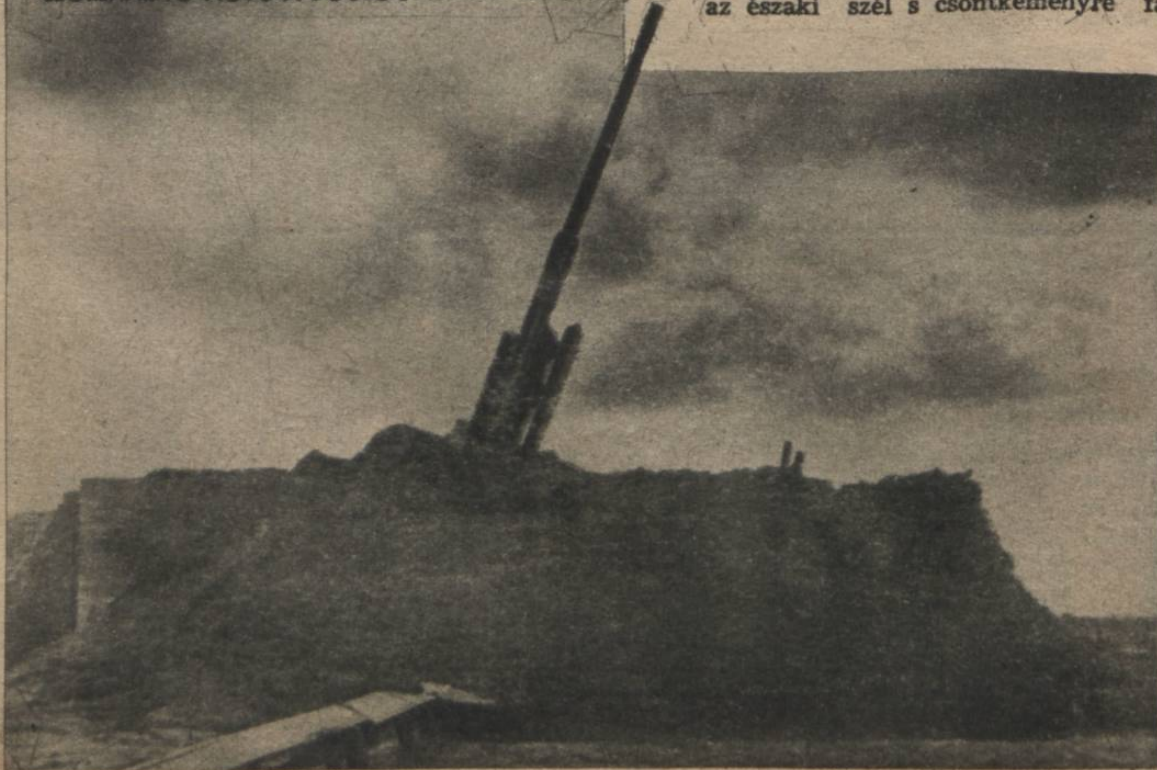
átvette a nyugaton állomásozó német haderők főparancsnokságát. Az angol sajtó találós kérdéseket tesz fel a fontos kinevezéssel kapcsolatban

AZ AFRIKAI HADSZINTEREN

Német kitüntetés a hős olasz tisztnek...

LÉGEI HÁRÍTÓ ÁGYÚ A BOULOGNEI PARTOKON

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Megrázó szavakban ecsetelte Hitler Adolf a birodalmi gyűlés előtt a téli hadjárat borzalmaival s az emberfölötti harcot a hideg és a szovjet emberáradata ellen. Elkínzotta a lelket és a testet az orosz puszták tele, az ordító hóvihar, a százezernyi életet feláldozó szovjetrohamok áradata s a képzeletet felülmúló megpróbáltatásokban, az első vonalban küzdő gyalogosok, — a tengelyhatalmak fiai és az örkéntesek, — erősebbeknek bizonyultak az acélgépeknek!... Páncélosok, ágyúk, mozdonyok sokszor felmondták a szolgálatot a 45—50 fokos hidegben, elakadt az utánpótlás és a harcok, csak a katona verekedett kézfegyverrel, szuronnal, adáz közelharcokban, betört állások között s visszaverte a meghódított földről a szovjethordákat. A déli napfényhez szokott olaszok és spanyolok is végigküzdötték a borzalmas telet hősiessé s az ellenség bánta csatáikat. Magyar, horvát, szlovák, román, hollandus, francia s flamand csapatok szélesítették Európát az arcvonalakba s a német hadsereg óriás testével együtt megakadályozták a történelem ismétlődését, az ezerszer ígért napoleoni tragédiát... A német birodalom vezére nem kendőzte el a kegyetlen nehézségeket s a teljhatalom ünnepléses átvételével meghangsúlyozta a közeledő nagy támadások idejének történelmi komolyságát... Európa minden népének tudnia kell, hogy nem játékos győzelem integet felénk a jövődből, hanem a végső, roppant erőpróba sötétlik a világra, amelyben csak a halálos elszántságot s a hitben gyökerező katonai erényeket koszorúzza babér...

A tavaszi hadműveleteknek még rengeteg akadály van. A nappali olvadás és az éjjeli fagy, a hőmérséklet szélsőséges ingadozása a katona legatartalmasabb ellensége. Az egyik jelentés szerint a front déli szakaszán a német rohamcsapatok derékig érő vízben rohanták meg a szovjetállásokat... Nedves, pocsolyás, vizes terepen, estefelé átszívít az északi szél s csontkeményre fagy az átázott

ruha. Kiöntenek a folyók és patakok, átvágott és átszakadt gátak felől, elárasztja a víz az állásokat és fedezékeket, az utak ki sem látszódnak sok helyen a vadvizek hullámszásából s végtelenül nehéz a mozgás mindkét oldalon. Bizonyos azonban, hogy a szovjet többet veszített az olvadással, mint a német hadsereg! A nagy tavak és folyók jégpáncélján gyorsan és ellenőrizhetetlenül mozgott előre az utánpótlást ellátó szánok és a harcra vett kötelékek. Leningrád élelmezését például csak a Lagoda tó jegén át tudták biztosítani s néhány hét múlva a négy millió lakosú várost és környékét már a kiéheztetés veszedelme is próbára teszi.

A finn hadsereg

az elmúlt héten hősi küzdelmének legnagyobb csatáját fejezte be! Kéthetes szakadatlan harc után az aunusi földszoroson elpusztult a támadó szovjet seregek maradéka is. Az utolsó rohamokban 2000 szovjetkatonát maradt a csataterén, közöttük az 536. szovjetezred parancsnoka. A finnek 14 nap alatt 150 támadást vertek vissza s az áttörési szovjetkísérletben 6 gyalogos hadosztály, 4 dandár, 1 páncélos ezred s több rohamzászlóalj és műszaki egység vett részt. A 114. szovjethadosztály 5600 halottat veszített s a támadás aránylag keskeny területén, a harcok hétvégi elcsendesedése után 14.000 vörös katona holttestét számolták meg a finnek! Nehéz terepen, süppedő talajon, rossz utánpótlási utak, ritka hálózataiban zajlott le a sok ütközet s a finnek vesztesége esetekben 440 fő volt... Ezt az aránytalan vérvesztést még a szovjet sem bírja elviselni.

Az északi front eseményei közé tartozik Murmanszk heves légi bombázása és a Jeges-tengeren megtorpedózott szovjethajók elsüllyesztése. A számszerűen jelentett 12.000 tonna hajóütnél sokkal nagyobb vesztesége a szovjetnek a murmanszki ha-

MANNERHEIM MARSALL ÉS DIETL TÁBORNOK

találkozása egy északi pályaudvaron. Képünk jobb oldalán Dietl tábornok, bal oldalt (a második) Mannerheim marsall

„VALÓDI ANGOLOK”

szállítás az északafrikai hadifogolytáborokból, Olaszország belsejébe. A fogságba esett angol katonák nem karnak együtt élni a táborban az éretük vérző színes arcokkal s tiltakoznak a demokrácia ellen. Ágyúötlékek jó a besorozott néger, de lakóarsznak nem vállalják az „úri” angolok...

HITLER BESZÉL A BIRODALMI GYÜLÉS ELŐTT

A birodalom törvényhozó testülete, korlátlan teljes hatalommal ruházta fel a német nép vezérét

Orbis-Funkbild-Deutscher Führer spricht im Deutschen Reichstag 26.4.
(A Magyar Futár rádióképe.)

ÉS ÚJ FORDULATOK Jutta: Rajniss Ferenc

józási vonal szigorú ellenőrzése, a sok rongálás és a forgalom megbénítása Anglia és az Egyesült Államok felől... A lapp földön német és finn kötelékek erős szovjettámadásokat vertek vissza. Leningrád légi és tüzérségi támadása megerősödött s a város ipari telepén hatalmas tüzek pusztítják a termelési gépezetet. Az északi frontszakasz alsó részén a német csapatok is súlyos harcokat vívtak s a sártengeren keresztül az ingoványba szorították a vörösöket, ahol 1000 emberük hátrált a halálba. A volchovi arcvonalon, a hátsó összeköttetésektől elvágtott szovjet erőcsoporthoz teljesen felmorzszolták a németek s 60 ágyút, sok foglyot és kézfegyvert zsákmányoltak. Az arcvonal egész középső szakaszán zuhanóbombázó kötelékek támogatták a földön folyó hadműveleteket s szétverték az új támadásra gyülekező szovjetcsapatokat.

A front déli szakaszán sikeres helyi előretörések bontották meg a szovjettámadások egységét, de a nagyobb katonai vállalkozásokat megakadályozza a sártenger is. Az arcvonal mögötti területek megtisztítása során magyar csapatok ártalmatlanná tették egy erősen felfegyverzett bolsevista bandát, amely éjjeli rablótámadásokkal és orgyilkos merénylettekkel veszélyeztette a vidék biztonságát. A magyar kötelékek felkutatták a vörösök rejtékhelyét, betörték az erdőségbe s összpontosított támadással megsemmisítették a bandát és nagy hadianyagraktárt zsákmányoltak. Magyar hadijelentés is beszámolt a héten az utóbbi idők eseményeiről, a következőkben:

„Az Ukrajnában működő honvéderők arcvonalban álló részeinek védőszakaszán az elmúlt héten jelentősebb események nem történtek. Mindkét oldalról csak gyér tüzérségi és aknavető, valamint szóróanyag légitevékenység volt.

Kiseb honvédkötelékek felderítő feladatokat oldottak meg.

Az arcvonal mögött működő magyar csapatok sikeresen folytatták a kiterjedt erdős vidéknek a még lappangó orvlövészekről és megbízhatatlan elemektől való megtisztítását. Orvlövészek által átmenetileg megszállt néhány községet erős ellenállással szemben újra elfoglaltak.

Veszteségeink az eddigi csekély szinten mozognak.

A déli szovjet tengerpartokon, Szebasztopol, Novoroszyszk és a kaukázusi kikötők bombázása során több szovjet tartályhajó és kereskedelmi gőzös elsüllyedt. A kercsi félsziget bejáratánál összeomlottak az elgyöngyült szovjet támadások.

A szovjet április 11–25-e között 312 repülőgépet veszített el. A német veszteség a heves légharcokban 36 gép volt. A szovjet nem sokat remélhet a tavasztól...

A tengeri- és légi-

harcok főeseményei: Az északafrikai partok előtt a német tengeralattjárók több gőzöst és tehervitort elsüllyesztettek. Olasz torpedóvető repülőgépek elpusztítottak két nagyobb angol kereskedelmi hajót. Málta és Tobruk bombázásánál néhány hajóegység megsérült s a kifejlődött légi harcokban 46 angol gép elveszett.

Északamerika partvidékén a német tengeralattjárók 24 hajót, összesen 266.000 tonnát süllyesztettek a tenger fenekére és egy 3 dereglyét vontató uszályhajót tüzérségi tüzzel gyújtottak fel az egyik északamerikai kikötő közvetlen közelében.

A La Manche-csatorna fölött s a megszállt terület és Németország légiterében 115 angol repülőgépet lőttek le a németek. Anglia déli partjainál 2 gőzöst gyújtottak fel a harci gépek s Boulogne kikötőjének kalandos és kalandor megtáma-

AZ ELFOGLALT SZINGAPURBAN
A japán bombázás nyomai egy angol bank hatalmas épületén

(Rádióképek.)

LÉON DEGRELLE,

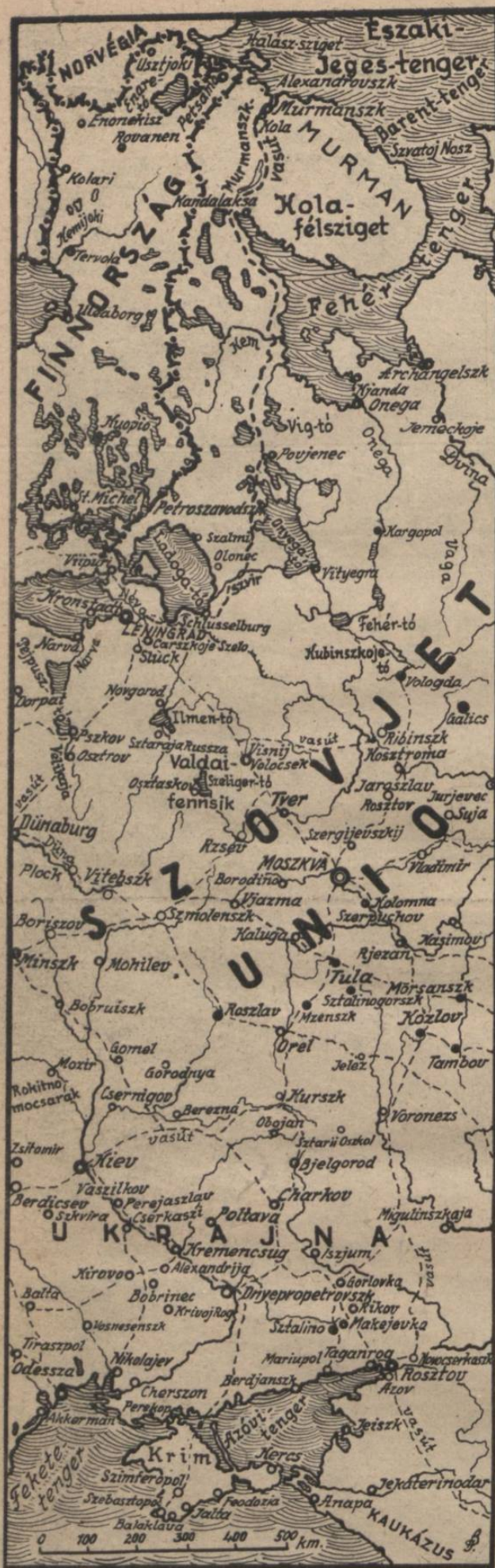
a belgiumi rexisták vezére a szovjetfronton megkapta a vaskeresztet és altiszt lett

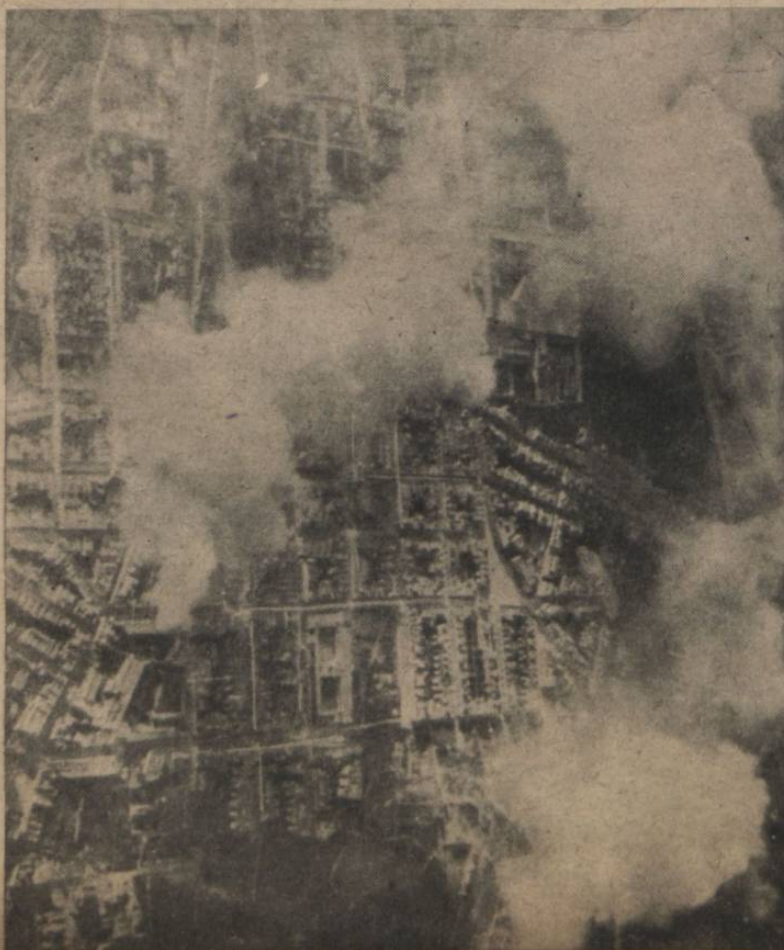
CSAK AZ ÚTSZÉLI ÁROKPARTON

lehet menetelni. De azért előretörnek a megpróbált katonák

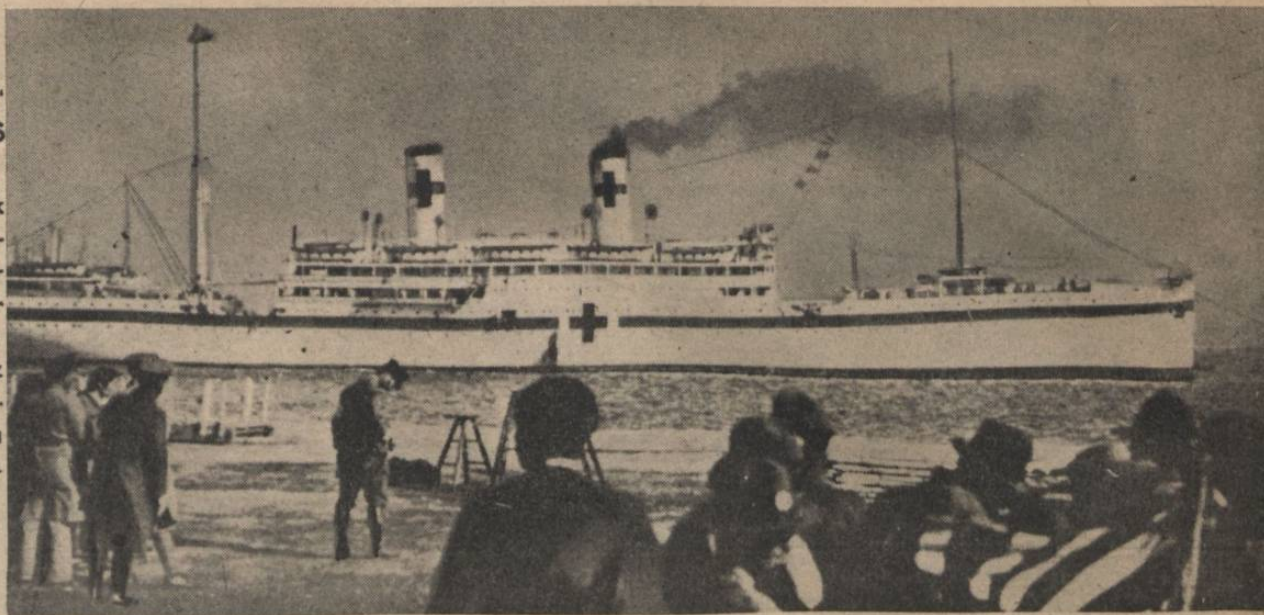

MALTA SZAKADATLAN BOMBÁZÁSA

AZ „ASAHI MARU” JAPÁN HATALMAS KÓRHÁZHAJÓJA

Rikítóan látszanak rajta a nagy vöröskeresztek s az angolszász bombázók mégis megtámadták... Az ilyen gyilkos kísérletek vezetnek a háború elfajulásához

dási kísérletében több angol gyorsnaszád pusztult el. Bekormozott arcú és gumitalpas angol katonák összesen 8 percig szívhattak francia tengerparti levegőt s azután fegyvereik hátrahagyásával elmenekültek. A nevetséges boulognei partaszállítás azt bizonyítja, hogy Churchill mindenáron be akarja bizonyítani Sztalinnak élénk segítő szándékát s „komoly” törekvését egy új európai front megnyitására. Ez a lázas igyekezet és önigazoló haditevékenység indította az angol légierőt Rostock lakónegyedeinek s az építészeti műemlékekkel zsúfolt belvárosának bombázására. Hitler már bejelentette a birodalmi gyűlésen, hogy a galád merénylet nem marad megtorolatlanul. Így rontja Anglia elfogadható ok nélkül a lovagias hadvezetés esélyeit, — a maga kárára!...

Rostock bombázásának megtorlására a németek Exeter és Bath városát súlyosan megrombolták. Délanglia vasuti berendezéseit és Skócia ipartelepeit is erős támadások érték, s a német léghaderő legyezőalakú hatósugarában Anglia északi partjaitól a Suez-csatorna partvidékéig 161 angol bombázó és harci gép zuhant le légi csatákban a hét folyamán. Anglia erőfeszítésének nincs komoly hadművelleti alapja! A cél csak a szovjet sürgető és ideges követeléseinek lecsendesítése a látszateredményekkel, de kórházak, templomok, iskolák, lakónegyedek bombázásával csak a nagy ellenfelet lehet kihívni London ellen!... S ami késik, — nem múlik.

A burmai front

megingása a keletázsiai hadszíntér legnagyobb eseménye. Két héttel ezelőtt az angol sajtó még győzelmeiket harsogott s kitartást követelt az „utolsó fellegrvár” tüzes védelmében, s ma már letagadhatatlan bizonyosság az általános visszavonulás, nagy csapattestek bekerítése, elvágása, s a szövetséges kínai sereg végveszedelme. Az Irravadi, a Szittang és a Szalvin folyó völgyében egyformán erősödik a japán nyomás, s az utak és vasútvonalak gyors

megszállása következtében az angol csapatokat igen sok helyen már csak légi úton lehet kevés utánpótlással ellátni. A déli hadszíntéren Akyab kikötőjéből a tengerparton nyomulnak nyugat felé a japánok, s Csittagongot fenyegetik, ahonnan már nincs messze a Gangesz torkolata! A burmai olajmezők tájáról, Yenangyaung felől nagy támadás fejlődött ki Xingu és Mandalay irányában. A Szalvin folyó balpartjára szorított angol csapattestek már csak Kinába menekülhetnek. Loikau japán megszállása utat nyitott Lashio megközelítéséhez s evvel a burmai út elvágásához. Csangkaisiek seregeinek sietniük kell, hogy elhagyhassák az országot. Burma felszabadítása betetőzné Japán keletázsiai sikereit, megpecsételné a külvilágtól elvágott csungkingi kormány sorsát s olyan hadműveletekre szabadítaná fel a japán haderő zömét, amelyekről az elvakult angolszászok nem is álmodnak!...

A demokráciákat

nyilvánvalóan jobban érdekli a világ békében maradt része, mint a harcok felvételére alkalmas hadszínterek sokasága. Washington foglal és gyűjtöget, ahol csak lehet! Amerikai katonák megszállták Új-Kaledóniát, a Franciaországgal kötött megállapodás durva megsértésével. Amerika támaszpontokat kér Szovjetoroszországtól és csapatokat küld Indiába... Az amerikai sajtó dühödten követeli a francia gyarmatok megszállását s Madagaszkárt és Dakart emlegeti gyanúsán sűrűn... Washington aknamunkája Vichy ellen égbekiáltóan brutális, igazságtalan és vérlázító! Az európai nemzetek láthatják, hogy mit ér az angolszászok támogatása és elismerése, ha reájuk tör a szerencsétlenség, s nem áldozhatnak többet Churchill és Roosevelttől. Van még néhány pontja a világnak, amelyet a demokrata-bolsevik szövetségesek még nem tudtak lángba borítani, de lázasan dolgoznak, hogy a tüzek összeérjenek, körül a világon. De ebben a tűzben hamvad el érdemte' en hatalmuk!...

A BURMAI HADSZÍNTÉR A zászlókkal jelzett városok már japán kézben vannak

KIS ÖRÖMÖK A NAGY HÁBORÚBAN

SZTALIN IS ŐRÜL...

Egy német aknakutató hajóraj legénysége vídám labdarúgó mérkőzést rendezett a kikötőben. A nézőtér első sorában, bolsi- és plutokrata vezetőknek maszkírozott matrózok biztatták a csatárokat góllövésre...

TAVASZI BOLONDSÁG.

Ragyogóan süt a nap s a fiatal tüzérekből, a leningrádi frontszakaszon, játékosan kitör az életkedv.

ÖZEKNEK TILOS AZ ÁTJÁRÁSI

A francia tengerparti munkálatoknál egy őzike neki-szaladt a vasrudak sűrűjének. Elfogták s azóta a munkásosztagok féltett kedvence...

FLOCK SZERENCSET HOZOTT!

A gyorsnaszád léghárító ágyúja most lőtte le a negyedik angol bombázót a viharos tengeren. Az általános lelkesedésnek Flock az áldozata, akit a levegőbe dobálnak az újjongó tengerészek. Igaz, hogy a legjobb falat is a kiskutyáé...

5X9 MENNYI?

„A szovjetparadicsom” üzleteiben és hivatalaiban, még ma is ezen a primitív számológépen dolgoznak az elvtársak... A német katonák jól mulatnak a gyermekkori emléken s kipróbálják újra az elfelejtett masinát...

ZONGORA A SIVATAGBAN.

Rommel katonái „átvették” egy angol színész-társaság teljes felszerelését a sivatagban. Saját-ságos mulatság az ilyen zsákmányolás. Sárga, végtelen homoktengerben, Afrika kihalt csata-terén felhangzik a dal: „En édes angyalom...”

A LEGNAGYOBB ÉS A LEGKISEBB.

Szinte csoda, hogy egy században tudnak me-netelni. Jó bajtársak a kicsi, meg a nagy s ví-dáman éleik az élet és a halál katonamesgyéjén...

RÉGI MAGYAR VILÁG

A régi magyar világ ismeretének teljességéhez mulhatatlanul hozzátartozik a magyar élet összefüggésének világos képe Ausztriával, pontosabban a császárvárossal, Béccsel.

A kettő között, a száz év előtti viszonyt, csak összefüggésnek és nem függőségnek nevezhetjük. Bécs, Ausztria és a németiség távolról sem tartotta népi erővel, hivatalnokai, vagy közigazgatási személyzettel megszállás alatt Magyarországot, mint például Törökországot a Balkánt, Oroszországot Lengyelföldet, vagy Angliát Indiát. Más történelmi fejlődés és Magyarország nagy multja az ilyen birtokbavétel nemzeti fajsúlyával elhárította magát.

Két, függetlennek mondható uralmi tényező, — egyfelől a magyar nemzet, másfelől a bécsi udvar, — nagyon hiányos összefüggésben állott egymással szemben. A magyarság — az örökös kénkedést leszámítva, — csaknem háborítatlanul élhette a maga belpolitikai életét, az udvar pedig mint gondatlan és határozatlan rossz gazda, az ország ügyes-bajos dolgaival csak annyit törődött, amennyi ideje — meddő európai, politikai álmodásain túl — erre a feladatra is megmaradt. Igaz, hogy sok magyar várcsban elősködött idegenajkú helyőrség, mert a magyar katonának állított fiúk Stíriában és Málandban szolgáltak — de ez a karhatalom igen ritkán avatkozott bele a városok és a környék belső életébe. A száz év előtti magyarok, alkotmányos küzdelmeiket egyre fokozódó, heves és rangos csaták közt vívták meg, melyre minden választás, — a követválasztástól a megyei választáson át, egész a falusi bíróválasztásig, — állandó alkalmat adott, de még a verekedéseket is a helyőrségek a kaszárnyaablakokból nézték, s ha már nagyon életre-halálra birkóztak a kortések, akkor teremtetek rendet leginkább pusztá megjelenésükkel...

Az elnyomó zsarnokság vádját a bécsi népre nem illett, sőt a bécsieknek sokkal kevesebb befolyásuk volt, mint a magyaroknak, mert ott éltek az udvar szomszédságában... A magyarországi németiség, — például Buda húsz ezer főnyi német polgársága, — nem megszálló népfaj volt, hanem sorstárs, s maga Bécs is hasonló sorstárs volt, a dolgok szélesebb körű politikai értelmében. A sürű érintkezés miatt a régi magyar világ színéhez Bécs is érdekesen hozzátartozott...

Bécs egy esztendejét, a magyar beszámolókon keresztül (az 1844-esztendőben), így látták Pesten:

Egy magyar szemtanú:

„Az életet jobban, vidámabban s gondtalanabban élvezni, még nem láttuk, mint a bécsieket. Őkát ennek kitalálni nem nehéz; az általános jólét, megszokott és erejét meg nem haladó, bár sommás adófizetések, nyugodt és sorsát fölülről váró kedély, oly emeltyű a bécsi nép vígadásának, hogy, ha ezen okokkal megismerkedünk, az okozatot kimaradhatatlannak fogjuk találni.”

Ez volt az a Bécs megítélő hang, mely valósággal iskolát csinált, még hosszú évtizedek után is. Más magyar szem ugyanezt a világot másként látja:

„...Most a húsvéti Pratersétéről: — Pénzhiány barátom, — mindenütt pénzhiány! Soha oly kevés jó lovat nem láttam, pedig már sok éve látom ám a Praterkocsizást, mint az idén, noha az idő is igen szép vala. De a rendkívüli nagy pénzhiány itt is érezhető, 50—60 bankházat és tucatnyi arisztokratát kivéve, kiknek rendben a szénája, a többinek nincs pénze.”

A bécsi udvar is szerényen él. Nem mulató udvar, inkább álmos és unat-

kozó. Évente egy-egy udvari bál, ami ha elmarad, hivatali mulasztásnak számított volna:

„Január 18-án tartatott fényes udvari bál népszerűsége nem volt a mult évihez hasonló. Itt mulató fejedelmi családunk tagjain kívül Rajner főherceg és fiai, a nagyon érdekes ifj. Mecklenburg-Schwerini nagyherceg voltak a legnagyobb vendégek. Magánbálok között legelső és legfényesebb volt báró Canitz porosz követ által két héttel ezelőtt adott.”

Az udvar komolyságával szemben a bécsi nép, különösen az év elején, farsangkor, valósággal tombolva mulat és szórakozik:

„Azt állítják, hogy az emberiség egy évben néhány hétig bolond lehet. Magyar hazám a privilegiumok hazája, de lekemre, Bécs kitesz rajtunk is farsangkor. S mert az év egyéb szakában csak serméri és serivási népjogokat gyakorolhat, az év e néhány bódító hetében teljesen gyakorolja a megbolondulás jogát. Akármire tekintünk, roppant betűk hirdetik jólénk, hogy felvirradt az esztelenségek fénykora, mely diadalmat északánként a mulatóházakban ünnepli...”

Ebben a bécsi mulatóvilágban megszokott kedély- és sorstársak a dagdterszenyű magyarok:

„A színházak majdnem mind kiüjtak és pedig oly pompásan, hogy önkönnék Pesten ez-méjük sincs felőle. Kivált szép a leopoldvárosi kis házika, mely mint egy tündérszínház oly gyönyörű. Benne régi stábeliádokon nevet a vidám bécsi közönség — melynek nem kicsiny számát azonban magyarok teszik.”

„A híres Odeon táncolóház az idén is megtelt, egy alkalommal tizenötezer ember izzadt a roppant teremben.”

„Magyarok, — mint mindig, — mult hetekben is többen valának. A számos tagból állott magyar pesti küldöttség, mely — zárjegy közt legyen mondva, — az udvarnál bizonyos szokott formák nélkülözése miatt nem fogadtathatott, — nem

egy mulatóhelyen vala látható. Vidám mosolygó arcúval és magyaros élénk fesztelenséggel mulatva közöttünk, kik meleg kézzel szorítottak udvaroltuk a derék honfiakat, oly feneketlen útban és időben csupa politikai kedves pongásból fölsétaltak...”

„Pozsonyból ismét számos és érdekes vendégek érkeztek. Köztük Személynök dexoellenciája az ősz derék Kerkápoli s a turopoliai gróf. Az ifjúság gyereiben mutatkozik. Csak nem hinném, hogy ezt pénzük hiánya okozza. Vagy talán egyszerű hopp, mások kopp!”

Tavaszi közepén a magyarok nagyon rászoktak a bécsi útra, mert a császárvároson keresztül vezetett tovább a kis szárnyvonalon Baden felé a löversenyekre. Itt annyira otthon voltak a magyarok, hogy megkivánták, hogy a vonatkísérő személyzet magyarul beszéljen:

„Mintha a vaspálya tisztviselőinek a magyar nyelvre semmi ügyelete nem volna? Sőt, ellenkezőleg, magyarul nem tudó egyén csupán pótolhatatlan szükség esetén használtatik elvileg, magyarul pedig, — részünkről — még egy tisztviselőre sem bukkantunk, ki magyarul tökéletesen jól nem beszélne...”

A nyár beálltával Bécs kihalt: „A különben mindig oly élénk és ugyancsak derült Bécsnek egyetlen unalmas évszaka — ajtó előtt. A császári család nyári palotába költöztetése, fürdők s falusi lakók csábításai, nagyjainkat s előkelőinket jóformán megtizedelték. Ez talán, amennyiben igaz a példabeszéd, hogy pénzzel járják a búcsút, az emelkedő vagyonszerzés és pénzűzés bizonyít-

mányául szolgál. S csak magyar utakon hallani panaszt és sópánkodást, pénzűzke, gabona olcsóság, rossz várható szüret s Isten minden csapásáról. Mert ugyan az itteni nagy népvándorlást és velejáró költségeket látva, hinnénk, mi-kép az egyiptomi hét bő esztendő beköszöntött, a kánaáni mannaeső aláhullott, és az utolsó nyiretűskor a jámbor juhok a clochisihez hasonló gypájával kedveskedtek, minek ugyan az elzsebelésére magam is Jázónkodnék...”

„A császár öfelsége útja a magyar tengerpartra megszakítandja a schönbrunni nyaralás egyformaságát, s mint rebesgetik, Ferencz főherceg (később I. Ferencz József) azon időt a családdal együtt Ischlben, az özvegy császárnő öfelsége pedig bajor magas rokonainál töltendő. István és Albrecht főhercegek állomásukra, amaz Prágába, emez pedig szép nejével Brunnbe már elmentek.”

A bécsi alsó néposztály a nyarat a Práterben tölti:

„A Pesten is járt Guerra műlovtársasága és egy középszerű nevezetességű

állatgyűjtemény teszik a práterkirándulás nagyobb néznivalóit, különben, mint tudva van, chinézerek, albinusok, marionettek, panorámák, ringlispilek s bajazók (mindezekre nincs magyar szó egyetlen magyar szótárban sem) működnek napokint.”

Ősz kezdetével Bécs ott folytatja a mulatozást, ahol tavasz végével elhagyta:

„A hasonlíthatatlan Eisler Fanny szombaton táncolt először. Az ifjúság hanyatlását alig ismerhetni meg rajta. Most lengyel nemzetit táncol, de mi reméljük, hogy egyszer magyart is fog már táncolni s ezt annál inkább elvárjuk Eisler Fannytól, minthogy maga is született magyar hölgy (Kismartonbul) lévén, hazájára mindeddig nem is gondolt...”

A zenekedvelő Bécs felé minden égitáj felől húzódnak a muzikusok:

„Donizetti mestert naponta várják. Hoz-e valami újat, Bécs számára készültet, arról hallgat az írás, de hogy mindenestre adand újdonságot, azt nemcsak kötelezése tartja, de töle a bécsi közönség ugyan el is várja.”

A magyar puszták felől pedig a cigány babonázza meg a vidám várost.

„Sárközy a pápai főfő cigány jókora bandájával az itteni vendégfogadóban működik.”

S hogy milyen eredménnyel?

„Ezekről azt az örömdetes jelentést tudósítom, mikép a pompás kör-magyarunk itt is meghonosult. Nem volt fényes bál, melyben ne járattott volna el, és jártak nem néhányan, hanem százankint. A Prágai által rendezett bálban kétszer jártak el, mit felváltott a csárdás és nem túlzok, ha azt állítom, hogy az egész terem aprózta e néptáncot.”

„Nagy tetszést arat Bécsben a jelenleg ott mulató derék győri zenészcsoport, mely a közhelyeken derekasan elhúzott kedélyes magyar nótáival elragadja a jó bécsieket.”

Közben az udvar felől néhány őzei hír. Komolyság, politika.

„Legújabb újságok újsága az orosz cár, ki incognitóban közöttünk mulat. Csupán egy pompás díszszínház és egy egyszerűen sikerült katonai szemle által jelentetvén. Mondják, mint bizonyosat, hogy Pestre is le fog menni, de oly szoros incognitóban, hogy magát a Nádoron kívül senki által megismertetni nem fogja...”

„Hohenzollern tábornagy temetése pompás volt. Számtalan katonaság és 24 ágyú kísérték a rendkívüli fényes menetet, mely különös kitüntetésnek fogva, a császári palota udvarán keresztül vitetett.” Bécsben megnyíltak a műkiállítások.

„Derék Barabás festésznök Bécsben kiállított «Oláh család» című képe lengyel kézre került. A lemergi képcsarnok számára 500 forintot vásároltatott meg. Tehát mi magunk külföldi képeket veszünk, magunkéit pedig külföldiek veszik. Hogy állítunk ez úton nemzeti képcsarnokot, — jó ég tudja...”

„A műkiállításon Raab festésznök egy aquarellben festett jeles kis tanulmányfeje, azon percben, melyben a rendes felügyelő pillanatra távozott, helyéről elszakadt. A kép meggyász bársony kötésben egy szőke fiatal nőt ábrázol, ára 25 aranyra volt téve. A kis kép visszaállításának 5 darab arany jutalmat tett a műkiállítási választmány.”

Nagy feltűnést keltő bécsi hír:

„A galíciai híres birtokos, Skarbek gróf alapítványáról sokat hallunk beszélni. Abban mindnyájan megegyeznek, hogy nemeselelkűbb alapítványt egyhamar magányos ember nem tön. 32 helységről álló uradalma s a gyönyörű lemergi színházat (értékben több mint másfél millió forint az egész), egy hazájában alapítandó szegények házára és árvák ápolójára ajándékozta. Az intézetek a nemes grófnak Lembergből csak néhány mértföldnyire fekvő jószágán, Drohowicén foglalkoztatni. Ez már alapítvány, — ez már áldozat!”

Ahogy ősz után kezd beállni a hideg idő, Bécs közbiztonsága is éppen úgy ingadozni kezd, akár Pesté:

„Városunk egy idő óta hosszú sorú gonoszított helye volt. Alig múlik el nap, hogy újabb merények és gyilkosságokról hallani ne lehetett volna, miket aztán a fáma oly túlzott alakban adott sokszor elő, hogy valóban félelem fogta el, a csak kissé később utcán mutatkozni kénytelenült egyeket is, amennyiben a belváros külömben népebb utcaiban sem volt példa nélküli a megtámadtatás. Csak nem Sue úr «Párisi titkok» című könyve keletett volna az éj fiaiiban ezen merész tettek után sóvárgást?”

Hír a császári udvarból:

„A porosz király holnap várattik, illő elfogadásra nagyszerű készülétek tételnek az udvarnál és Metternich herceg palotájában...”

A porosz király látogatása egy, — a bécsi utcát nagyon érdeklő — eseménynek volt az elindítója:

„Egy fursangos iparlovag rútul rászede az Eskeles-Arnstein bankházakat. Csinos úriás külömben jelenté magát az irodában, rendjelek, szalagokkal feldíszített gomblyukkal, mondván, hogy ő egy megérkezett, igen nagy személyi kíséretében hirtelen Olaszhonba távozandó udvari tanácsnok, ez és ez lévén, készpénzre szorult, melynek biztosítékul egy nagy csomó a legjobb és híresebb porosz és más kereskedőházak váltóit szabad vásárlásra ajánlotta az említett banknak. A papírok valóban a legjobb házak és nagy összegekről szólván, mintegy 12 ezer forintnyi váltók annyival inkább kifizettetettek, minthogy az éppen ittlévő porosz király jelenléte azon gyanúra bízta a mondott házat, hogy e váltók netán éppen a magas vendégei. A jómadár a készpénzre még néhány, a legjobb olasz házakra ártírt papírokkal elutazott, a pénzt vilámszebességgel mindenütt felvette s csalást későn észrevett bankároknak csak hűlt nyomát és porát engedte. Ezek ugyanis azonnal Berlinbe írtak, váltóikat kifizettetendő, honnan azt a választ kapták, hogy valamennyi hamis...”

ROHAM AZ ERŐDRE

Írta: HINO ASHIHEI
a császári japán hadsereg altisztje

...Amikor a lármától felébredtem, már sorakozott az osztag. Vaksötétség feküdt a tájon. Nem volt időm összerakni a köpenyemet s csak úgy rendetlenül felcsaptam a hátzszakomra. Meneteltünk már, mire hajnalodott. Az út két szélén szürkén csillogott a vízesárok. Halk parancsszóra lekanyarodtunk balra az úttesttől és megállottunk egy védett lapályban. Felvirradt a reggel. A harc menetéről semmit sem tudtunk, a parancs volt fontos s a parancsot követtük, amikor állásba kúsztunk a lapály szélén.

Az ellenséges erődvonal előtt feküdtünk, amelyre már egész nap hullott a granátasó. Harminc méterre közelítettük meg a szétrombolt hidat s az utászaink hozzáálltak a kijávitásához. Bámultuk a bátorságukat. Ez a híd kellett a rohamhoz. Az utászok kivágták a közelben a távirópóznákat s futólépésben vitték a hídhöz a hatalmas törzseket. Két utászunk munkájuk között összeesett a nehéz ellenséges tűzben...

Lassan haladt előre a munka. Megéheztünk. Hiányzott nagyon az áldott rizs. Hihetetlenül rossz utakon nyomultunk idáig előre, az élelmiszerszállító kocsik messze elmaradtak s a partraszállás óta még nem volt étkeztetés egyszer sem. Itt-ott találtunk kisebb rizs-raktárakat, néhány disznót, szárnyast s főzelékkéjét. Beléknk mart az éhség s elfogott az álomosság. Füttyösen zúgtak a golyók s szundikáltunk.

Néhányan nagy hirtelenül főzéshez láttak. Észrevették, hogy burgonyaföldön fekszünk s megkezdődött a lázas gyűjtés, de nagy vigyázattal, mert senki sem akart burgonyaszédésért hősi halált halni. A nádas tiszta vízből merítettünk a csajkába, apró lyukakban tüzelünk s boldogan ettük a főtt krumplit. A nádas vízében kis halak csoportja keringőzött. Elnéztem a játékos életet, mint gyermekkoromban az Eisa-folyó partján, amíg egy golyó szétcsapott a halak között s felverte iszapos szürkéségre a vizet...

Itt a lapályban veszítettük el Tanimurát. Járőrbe küldték ki, felvenni az érintkezést az éllel s abban a pillanatban találta el a golyó, ahogy felemelkedett a helyéről. Egy perccel előbb még vígan majszolta a burgonyát s nevetve évődött Kobayashi altiszttel. Éppen mellette állottam, amikor eltálla a golyó. Visszaesett az árokba... Levettük a felszerelését s kigomboltuk a zubbonyát.

Yano, a szanitéc, derékig a vízben, átvergődött hozzánk s megnézte a csúnya sebet. Tanimurát fájdal-

mak gyötörték s egyre mondogatta: «Melegem van, — nagyon melegem van...» Yano bekötözte a sebet s csüggedten mondogta: «Nem érek én itt semmit, de várjatok, hívom mindjárt az orvost. Csak vizet ne adjatok neki. Ha nagyon kér, akkor se...» És átgázolt újra a vizen.

Tanimura állandóan beszélt: «Itt nyom valami átkozottul!... Itt, a zsebemben van egy levél és egy fénykép... Kérem... a császár öfelsége... banzáj!... A császár... banzáj!... S a feje lehanyatlott, mintha intene.

Hirtelenül felnyitotta a szemét s nyugtalan, kereső fénnel nézett körül: «A szakaszparancsnok urat,» — mondogta meglepően tiszta hangon. Hozzásúszott a szakaszparancsnok s megfogta Tanimura vértelen kezét.

«Végem van, szakaszparancsnok úr... a császár öfelsége, banzáj!...» Összeesik a erőlködéstől fáradtan, ahogy fel akart emelkedni. A szakaszparancsnok erőt vett magán s Tanimura fejét megfogta: «Nem halálos a te sebed, ne félj semmit...» — és megpróbált rámosolyogni katonájára. Tanimura hátrazuhant. Láttam, hogy a parancsnok könnyezik.

Megérkezett Yano az orvossal. Tanimurát hordágyra fektették s két ember a kegyetlen ellenséges tűzben elindult vele a vizen át a kötőzőhely felé. Néztam őket, amíg elnyelte a szomorú menetet a távolság. Egy óra múlva visszatértek a mieink s jelentették, hogy Tanimura a kötőzőhelyen meghalt.

Sűrűsödött az ellenséges tűz. Beástuk magunkat mélyebbre s felkészültünk az éjszakára. Az éj közepén felrángatott az ór:

«Valami gyanús dolog közeledik,» — suttogta rekedten. A sötét útvonalon tényleg fekete nagy árnyék mozgott. Azt hittem, ellenséges járőr s elhatároztam, hogy várok még fegyverrel készen, amíg közelebb jön. S akkor hirtelen ránkúzdult a géppuskatűz s megrettenve visszahúztuk a fejünket. Nem tudtuk, honnan kapjuk a közeli tüzet. Rossz érzés volt... Az út felől tompán süvítő hang hallatszott, amely lassan erősödött.

Shirahashi ővezetőnek parancsot adtam, hogy kutasassa át az előterepet. Amikor visszajött, jelentette, hogy helybenlakó földművesek akartak elmenekülni a tűzvonalból az éj leple alatt s az ellenséges erődből tűz alá vették a szegény csoportot. Egy öreg embert és egy középkorú asszonyt megöltek. Egy kis gyerek ül az útszélén egyedül...

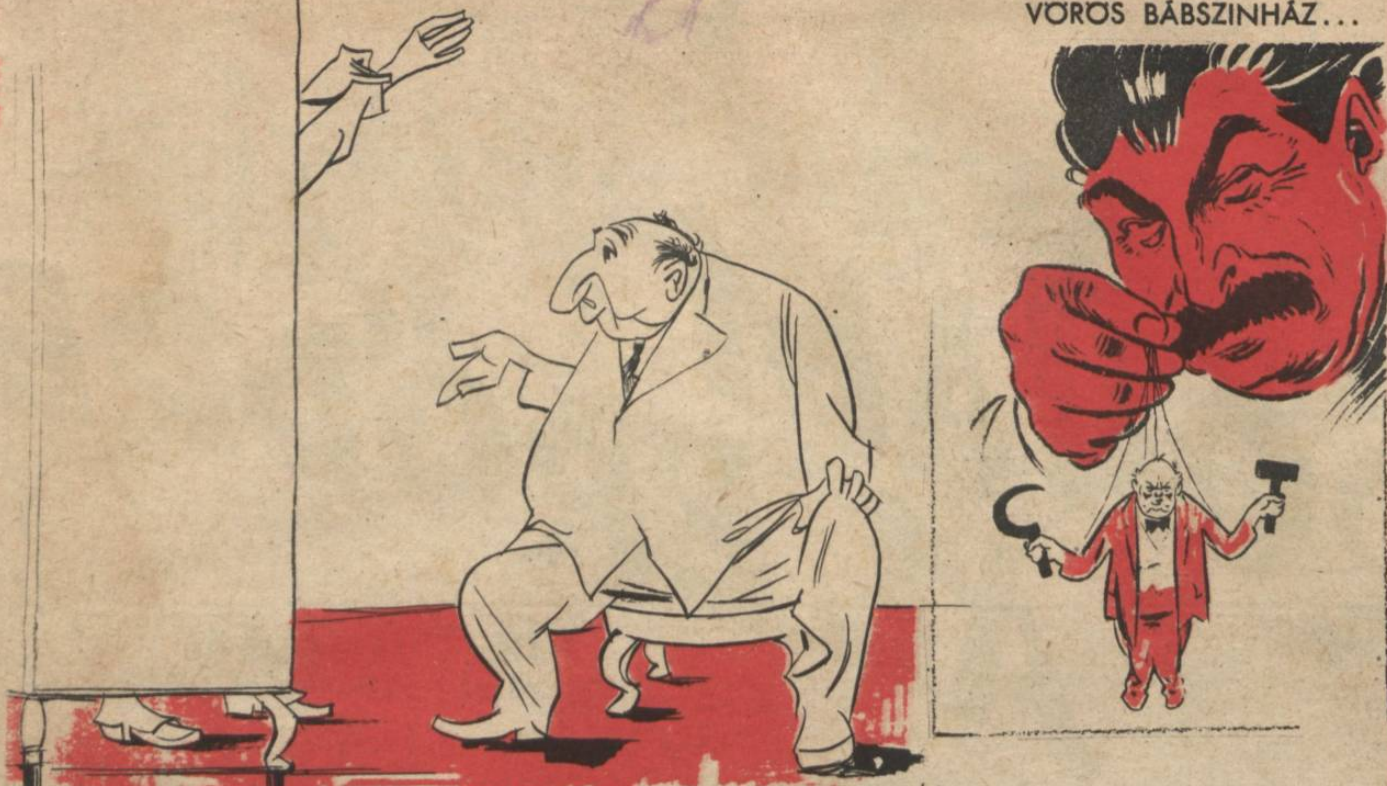
A gyerek sikoltozását, zokogását egész éjjel hallottuk. Néha elgyöngült s azután újra hangosabb lett. Nehéz volt a katonáknak ezt a szomorú sírást hallgatni. «Átkozottak!» Uvöltötte az egyik s örült dühében céltalanul átlőtt többször az ellenség felé... Átmásztam a védőárkon s elindultam a tűz alatt tartott úttesten előre. Az útszélén feküdt egy szegényes vándorcsoomag és a gyerek. Láttam a holdfénynél a halálosan megsebesült anyát, ahogy karjait a gyerek felé tárta s dallamosan mormogott valamit. Megrémültem néztem a bús jelenetet, de újra kattogott már a géppuska, süvítettek a golyók s az volt az érzésem, hogy az asszonyt újra eltalálták. Visszaugrottam az árokba.

A gyereksírás reánk tört újra. Láthatatlan erő húzott előre s mélyen lehajolva, elértem a sebesült asszonyhoz. Már alig mozgott. Kivettem a kezéből a gyereket s becsomagoltam a takaróba. Az asszony még sóhajtozott, de nem tudta, mi történik körülötte. Reáfektettem szegényes rongyait s a gyerekek szerencsésen visszaértem az árokba. Egész éjjel nem aludtunk a sírásától...

A hajnalban acélosan csegett Jamasaki szakaszparancsnok hangja: «A második csoport elfoglalja a kiserődöt!...» Rohamra indultunk, neki az erődek. Mint két kegyetlen szem, úgy nézett reánk az erőd két géppuskanyílása... «Szakaszparancsnok úr, erről az oldalról nem tudjuk elfoglalni!» — kiáltott Sakakami szakaszvezető. Nekem is ez volt a véleményem s oldalt kutattam a támadás lehetőségét. Egy kis bambuszerdőbe rohantunk s annak szélén elénk tárult csupaszon a kiserőd. Vagy tíz méter széles volt, mindkét oldalán két friss faajtóval. Pillanatok alatt az erőd mellett állottunk, de most már a mieink lőttek bennünket. Kiszaggattam a kenyérszákomból a japán lobogót s magasra tűztem egy bambuszágan. A tűz elhallgatott.

Bevagdostuk kézigranátjainkat a szellőztető nyílásokba. Tűz, láng, füst gomolygott elő s végre kinyílt az ajtó. Pizkosarcú, véres emberek kiadagáltak először a fegyvereiket s azután feltartott kezekkel elővánszorogtak a betonfalak közül. Vége volt a nehéz ütközetnek. Rizst, babot, kétszersültet találtunk az erődben. Bőven ebédelünk s indultunk — új csatába...

VARSÁNYI

— Aztán szelid-e ez a kecske?

— Alázatosan jelentem, szelidnek szelid, csak éppen felszállni nem enged magára

— Aladárkám, egyelőre azt hiszem jobb, ha nem mutatkozunk együtt a nyilvánosság előtt!

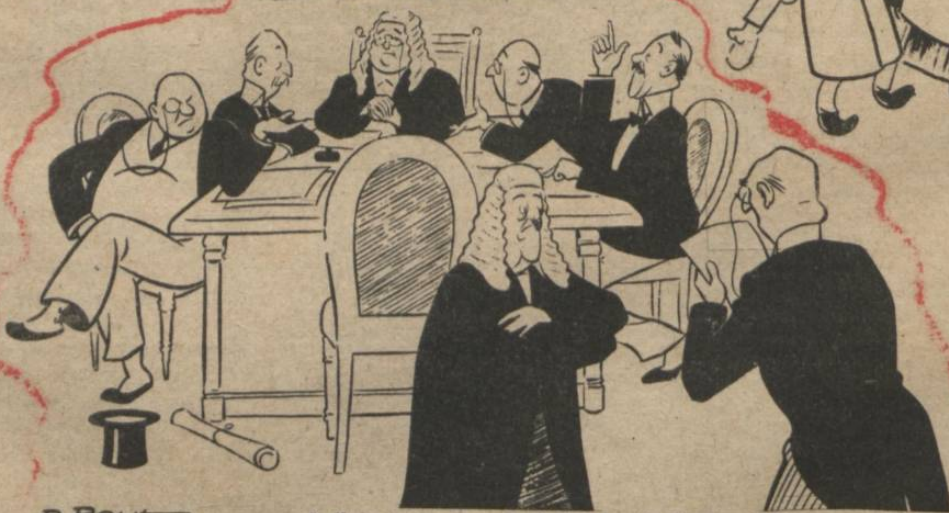
DINNYÉ

AZ AMERIKAI MARS ÉS A PAJZSA

amelytől megdermed az ellenség, ha ránéz...

AKIKNEK VAN IDEJÜK:

R. BOUR

— Az angol alsóház még nem foglalkozhatik Ceylon kérdésével, mert Szingapur elvesztésének körülményeit tárgyalja...

2. EZ MI?

(Budapesti villamosmegálló.)

Pesti rendőr: — Lám, én lassan megöregszem és ez még mindig gyerekcipőben jár!...

A 4. INTERNACIONALÉ:

A kommunista, a zsidó, a szabadkőműves és a börzespekuláns!

1. MI EZ?

(Budapesti villamosmegálló.)

RUMBACH-U

— Na, mit szól a Stern Samu botrányhoz?

— Abszolút semmit se' nem tudok róla!... Én csak baloldali lapokat olvasok...

3. ÉS VAJJON EZ MI?

(Budapesti villamos-végállomás!)

— Ha még közelebb jönnek, megtámadjuk őket!...
(Lustige Blätter.)

A KEDVES MUNKATÁRS:

Roosevelt: Assad Churchill, ássad, — ha nagyon elfáradsz, én is segítek...

— Te ne fordulj meg kérlek alássan, mert figyelnek bennünket!

RANG ÉS FELADAT:

Majszki szovjetnagykövet az egyik angol ezred tiszteletbeli altisztjének nevezték ki...

Cripps: Biztosítom szabadságodat a háború után. Van még valami kívánságod?...
India: Ne álld el a napot...

A RÉGI ANGOL KALÓZOK A MÁSVILÁGON:

... Hiába raboltuk össze a szép drága koronagyarmatokat?...

IRÁN BOLSEVIZÁLÁSA

KÖLCSONÖS BIZTATÁS...

FELBUKKAN A TENGERALATTJÁRÓ!